

Frist

Jeg lille levende væsen
beder verden om at vise mig den nåde
ikke at blive trådt på med elefantfødder
ikke at gå under i verdens luende flammer
jeg beder om at måtte leve
om at måtte vokse op
om at kunne stå som en mand
i den ældgamle kamp

Jeg vil leve, jeg tørster efter erkendelsen
livet har rakt mig den fint indpakket
som sukkerstads
let at forstå som en selvfølgelighed

Jeg forkælede barn har smagt den
erkendelsens æble var sødt

Siden rottede ondskabens brådsøer sig sammen
imod mig
hånede mig og lo mig ud
lo mig ud

Og fra skyerne falder brændende sne
og bølgerne jagter mig hvor jeg end går
visne er blomsterne under tidens hjul
som alle bøjer sig for hvor jeg end ser

Jeg stiller min tørst
drikker skæbnens harske mælk
fordyber mig ensomt i mine tanker
og jeg ved ikke
hvor lang
min frist
endnu
er

Hanus Hachenburg
(1929 - 1944)